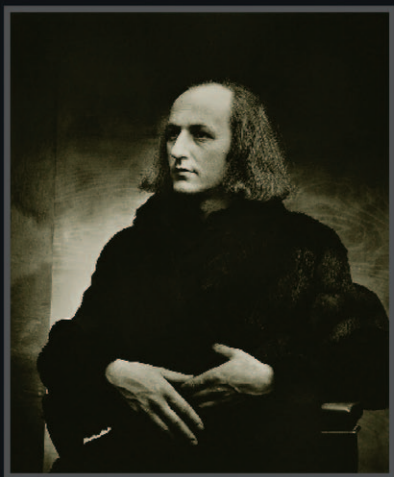

J·H·KREHOVSKÝ

≈ BĀSNĚ ≈
SEBRANÉ

HOST

J·H·KRCHOVSKÝ

≈ BĀSNĚ ≈
SEBRANÉ

BRNO 2011

© J. H. Krchovský, 2010

Photo © Ivan Pinkava, 2010

© Host – vydavatelství, s. r. o., 2010, 2011 (elektronické vydání)

ISBN 978-80-7294-472-9

(Druhé, elektronické vydání. Formát PDF)

ISBN 978-80-7294-473-6

(Třetí, elektronické vydání. Formát ePub)

ISBN 978-80-7294-474-3

(Čtvrté, elektronické vydání. Formát PDF pro čtečky)

ISBN 978-80-7294-475-0

(Páté, elektronické vydání. Formát MobiPocket)

NOCI, PO NICHŽ NEPŘICHÁZÍ RÁNO

*Výbor z básnických sbírek
z let 1978–1991*

I/
Básně vybrané ze sbírek
PROCHÁZKA URNOVÝM HÁJEM (1978–1979)
NEKLID (1980)
BESTIÁLNÍ NĚHA (1981–1982)

Přistavil jsem si zrcadlo
od té doby se nenávidím
včera mě ale napadlo
že se v něm stejně neuvidím...
rozplynul jsem se děsem
nad tím, že vůbec nejsem
vůbec si nezávidím...

PROCHÁZKA URNOVÝM HÁJEM

Na stropě hořčice a v ní je buřt
zmítám se v šílenství na podlaze
a je mi blaze, tolik blaze
že už snad nemůže ani být hůř

PROCHÁZKA URNOVÝM HÁJEM

Má duše je perpetuum mobile
žije a umírá krmena ničím
dokonale se zničím
rozkrájím se na motorové pile

Dneska je Štědrý den
postavil jsem si betlémské jesle
usínám, jde na mne sen
usínám, houpu se v elektrickém křesle

PROCHÁZKA URNOVÝM HÁJEM

Pokojem obcházej postavy
celé davy
kývám jim rukou a šeptám pozdravy...
pokojem obcházej postavy
tiše, jak se sluší...
postavy bez rukou, bez nohou
postavy bez těla, bez hlavy
jenom s duší
jenom s duší...

PROCHÁZKA URNOVÝM HÁJEM

Někdy na tebe myslím
když v podzimních ránech
plazím se vlhkým listím
po hrobkách na Olšanech

Občas tě i potkám
když se tvůj obraz nerozdvojí
směješ se mrtvým fotkám
všem, jenom ne té mojí

Jednou ti vyznám lásku
a budeš-li mít zájem
pozvu tě na procházku
urnovým hájem

Zatím mne však drtí
skutečnost tíživá
že ač nejsi po smrti
tak přesto nejsi živá!

Mám svou nohu mezi dveřmi
do místnosti nekonečné
z ní na sebe křičím: Věř mi
– je to marné a zbytečné!

Z jedné strany dovnitř cpu se
a z druhé si bráním vstupu
v ostrých zpětných zubech v puse
držím konec svého trupu

PROCHÁZKA URNOVÝM HÁJEM

Netřeba hledat v pultech biblioték
a rukou v prázdnu šmátrat
když poznání je blízko na dotek
když reálný je návrat

Netřeba šplhat vzhůru
na výsostná území
stačí jen ožírat kůru
zde dole, při zemi

Z TEXTŮ DO SBÍREK NEZAŘAZENÝCH

Čtyři světové strany?
ne, je jich mnohem více
snad leda čtyři stěny
zlomené svitem svíce

Čtyři prázdné stěny
a na nich tentýž obraz
šepot, vzlyky a steny
skok, pád a znovu odraz

Z TEXTŮ DO SBÍREK NEZAŘAZENÝCH

Pod bílou zdí
tmou zaštěkali psi...
přichází všední
temný výjev z apokalypsy:

Za chvíli ozvěny
všech kroků odezní...
o úzkost opřeny
postavy obcházej
na cestě podél zdí
– křik rodící stařeny
ozývá se z parku
a synek tmy
debilní měsíc
uléhá do kočárku...
vytí psů vychází zespod
a ohlašuje dobu:
čas zavírání hospod
a otvírání hrobů...

Na samém konci
temné chodby
v tunelu pod městem
kde jsem nikdy nebyl
za dlouhou řadou
vytlučených světél
zmítán průvanem
a zimnicí
potmě a poslepu
narazil jsem na zeď
z betonu a ze střepů
– na hluboký a ztvrdlý
otisk své tváře...
na opačném konci
zaslechl jsem s ozvěnou
vzdálený nářek
a já zjistil
že nejsem tady
ale za stěnou
že nejsem odlitkem
ale formou

že nejsem uvnitř
ale vně
– jsem zazděnou
zatvrdlou šlápou
hlubokým otiskem mě...

NEKLID